

3

2022

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

AĞAC, SAĞSAĞAN VƏ KORONAVİRUSUN NAĞILI

Havada, torpaqda yazın nəfəsi duyulan kimi qış uzun mürgüyə gedən ağaclar yavaş-yavaş yuxudan oyanmağa başladılar. Zoğlar ana torpağın sinəsindən şirə sorub dirçəldi. Ota, bitkiyə, ağaca, kola qida kimi vacib olan bu sehrlı maye gövdənin içi ilə yavaş-yavaş budaqlara qalxdı. Elə bil yuxarıdan kimsə onları səsleyir, gəl-gəl deyirdi.

Günəş şəfəq əllərini uzadıb budaqları göyə qaldırmağa kömək elədi... Ağaclar qorxa-qorxa çiçək gözlərini açdılar, yarpaq qulaqlarını şəkledilər. Quşlar oxuyurdu... Adamların isə nə özləri görünür, nə də səsləri gəlirdi...

Ağaclardan biri dil açıb budağında yuva quran quşdan soruşdu:

-Elə bil mən qərib bir ölkədəyəm. Sən bilərsən, niyə çiçək gözlərimə adamlar görünmür? Niyə yarpaq qulaqlarım insan səsi eşitmir?

Sağsağan ağaca xoşgəldin nəğməsi oxudu:

*Durdun qış yuxusundan,
Sevinəsən sən gerek,
Mənim sevimli dostum,
Təzə yazın mübarək!*

Bu xəbərçi quşun nəğməsi ağaca xoş gəldi. Ancaq o, nəğməyə nəğmə ilə cavab vermək hayında deyildi. Ona görə çiçək gözlərini ətrafa gəzdirib, baxdı, baxdı, nəyisə xatırlamağa başladı. Birdən həyəcana gəldi. Sağsağandan xeyir xəbər almaq ümidi ilə onu dilə tutmağa, əzizləməyə başladı:

*Qəribə görünməsin,
Sənə mənim sözlərim.
Deyəsən yaxşı görmür,
Mənim çiçək gözlərim.
Narahatam yamanca,
Bəlkə onlar kor olub?
Yarpaq qulaqlarım da,
Elə bil ki, kar olub.*

Sağsağan ağaca təskinlik verdi. Ona dedi ki, narahat olma, ola bilsin ki, qış yuxusundan təzəcə oyanmısan. Ona görə də gözlərin alacalanıb, qulaqların uğuldayır.

Ağac onun sözünü kəsdi.

-Yox-yox, belə deyil. Hər yeri aydın, apaydın görürəm. Qulaqlarım da pis eşitmir. Məsələ ondadı ki, həmişə səs-küylü olan bu xiyabanda indi qu desən qulaq tutulur. Nə insanların özlərini görürəm, nə de onların şaqraq gülüş səslərini eşidirəm. Elə bil adamlar harasa köçüb gediblər.

Sağsağan ağacı indi başa düşdü... Dimdiklərini bir-birinə vurub şaqqudatdı...

Ağac təəccübləndi:

-Niyə belə eləyirsən?

-Gülürəm da!

-Belə də gülmək olar? Özü də mən gülməli nə dedim ki?

Saxsağan yenə də dimdiklərini şaqquldada-şaqquldada oxumağa başladı:

*Ay dünyadan bixəbər,
Məndə xəbər var, xəbər...
Şəhərə virus gəlib,
Nə qədər adam ölüb...
Bu dəhşəti görüblər,
Qaçıb evə gırıblər...*

Ağac budağını yelləyib sağsağanın başına bir qapaz endirdi.

-Sus! Hamı səni xeyir xəbər carçısı adlandırır. Sən isə mənə bəd xəbər verirsen. Heç utanmırsan! Bapbalaca virus nədi ki, dünyaya meydan oxuyan adamlar ondan qorxalar?

Sağsağan hirsələndi:

-Niye başıma vurursan? Elə hər yerdə belədi. Kim doğru danışırsa, başından qapaz əskik olmur...

Budaq bir az yumşaldı. Sağsağanın könlünü alıb, ondan təzə xəbər çəkmək istədi:

-Yaxşı, xətrinə dəyməsin. Məni başa sal görüm nə olub. Bu adamlar niyə gözə görünmür?

-Ona görə ki, karantindi...

-Nə? Karantin nədi?

-Karantin qadağadı da... Hamı küçədə olanda adamların bir-birini yoluxdurmaq ehtimalı çoxalır.

Elə buna görə də təhlükəli xəstəliyin qarşısını almaq üçün hamı öz evində oturub...

Ağac təəccübləndi:

-Anlamadım doğrusu. Bəs dəcəl uşaqlar niyə gözə dəymir? Yaxınlıqdakı məktəbin də həyəti bomboşdu?

-Hə, deməli bundan da xəbərin yoxdu... Dünyanın hər yerində məktəbləri bağlayıblar uşaqları xəstəlikdən qorumaq üçün...

-Nə danışırsan, heç məktəbləri də bağlamaq olarmı? Axı uşaqlar oxumalı, öyrənməlidir! Onlar oxumasalar cahil kimi böyüyürlər... Küçəyə zibil atırlar, ağacları sındırırlar, yuvaları dağıdılar...

-Hə, burda sənənlə razıyam... Ancaq...

-İnsanlar hər dərdin elacını tapırlar. Onlar çox viruslar yola salıblar: Donuz qripi, quş qripi, ebola... Bəs bu nə virusdu belə?

-Adına koronavirus deyirlər. Çox sürətlə yayılır...

Sonra ağacın qorxduğunu gören sağsağan qanadlarını çırpa-çırpa məzələndi:

*-Xəbərin var xəbərdən,
Koronavirus gelib.*

Ağac qorxa-qorxa dedi:

*-Bizi də yoluxdurar
Birdən o deyyəus gelib.*

Sağsağan şaqqanaq çəkib güldü.

-Qorxma, o virus insanlar üçün qorxuludu, bizim üçün yox...

-Necə qorxmayım. İnsansız dünya kimə və nəyə lazımdı axı?

-Elə olmağına elədi. Ancaq insanlar öz günahlarının əzabını çəkirlər.

-Onlar neyləyiblər axı?

-Daha bundan artıq neyləyəcəklər ki? Bütün viruslar natəmizlikdən yararır. İnsanlar axır zamanlar təbiəti çox çirkləndiriblər. Bir yandan zavodların, maşınların tüstüsü, bir yandan bəzi qoxusu, ac-yalavac, evsiz-eşiksiz insanlar...

-Hə, bir-birinə qənim kəsən insanları Allah cəzalandırır deyəsən...

-Axı bu necə virusdu? Niyə ona koronavirus deyirlər?

-Korona tac deməkdir. Bu virus da taclı olduğuna görə ona koronavirus deyirlər.

-Hə, anladım. Bəs bu virus harda yaranıb, necə yaranıb?

-Nə bilim Vallah... Hər bir söz deyir... Fakt odur ki, ilk dəfə Ufan şəhərində at oynadıb bu virus.

-Ufan? Birinci dəfə eşidirəm bu şəhərin adını...

-Bu şəhər Çindədi. Özü də böyük şəhərdir. Əhalisinin sayı on milyondan çoxdur deyirlər...

-Bu virusa Ufanda yaşayanlar da yoluxublar?

-Yoluxublar nə sözdü. Bu virus elə birinci ufanlıların özünə divan tutub. Nə qədər günahsız adamları özünə qurban edib...

-Sağsağan, sən dünyagörmüş bir quşsan. Deyirlər ki, hər xəstəliyin bir yaranma səbəbi var... Görəsən bu virusun ildırım sürəti ilə bütün dünyaya yayılmasının səbəbi nədir?

-Nə deyim Vallah! Hər ağızdan bir avaz gəlir... Əslində bütün günahlar elə insanların özündədi... Onlar özlərinə aid olmayan yerlərə burunlarını soxurlar. Təyyarə düzəldirlər, raket düzəldirlər, bir-

birlərini öldürmək üçün tank, top düzəldirlər...

-Dayan, dayan, mənim fikrimi qarışdırma. Texnikanın insanlara köməyi az deyil axı...

-Elə olmağına elədi. Texnika o vaxt faydalıdı ki, xeyir gətirir... Bunlar isə indi soydaşlarını məhv etmək üçün böyük silahlar yox, balaca, bapbalaca viruslar düzəltməyə girişiblər.

-İnanmağım gəlmir. Bu, onların nəyinə lazımdı axı?!

-Elə bunu mən də bilmirəm. Ancaq eşitmişəm ki, bu qorxunc virusu Ufandakı laboratoriyaların birində alimlər hazırlayıblar. İlk dəfə yarasaların üstündə təcrübə aparıblar. Sonra o yoluxdurulmuş yarasalardan biri necə olubsa, uçub bu cəhənnəm ocağından yaxasını qurtara bilib... Ancaq onu aç-yalavac bir kasıb tutub yeyib... Sonra bazarda işləyən dostlarını yoluxdurub... Sonra da bütün dünyaya yayılıb bu qorxunc virus...

-Yox-yox, bu ola bilməz. Virus quşdu ki, uçub dünyanın bu başından o başına gedə?

-İndi yer üzü çox kiçilib. Dünyanın çox ölkəsinin bir-biri ilə əlaqəsi var. Bir virusa yoluxmuş insan təyyarəyə minib o biri ölkəyə uçar... O, ciyərində, nəfəsində o biri ölkəyə də virus aparır...

Ağac üşəndi... Bütün yarpaqları, budaqları titrədi:

-Ay aman, sən nə danışırsan... Ömrümdə ilk dəfədi ki, yazı belə bəd xəbərle qarşılayıram...

Sağsağan ona təskinlik verdi:

-Qorxma, hər şey yaxşı olacaq... İnsanlar səbirli olsalar, əllərini sabunla təmiz yusalar, bir-birlərindən uzaq gəzsələr, koronavirus da öz qoşununu çəkib yer üzündən gedəcək... Yenidən məktəblər açılacaq, yenidən uşaqların şən səsləri eşidiləcək...

Ağac bir az dirçəldi:

-Xeyir xəbər olasan, ay sağsağan. Xeyir xəbərlər sənə çox yaraşır...

Elə bu vaxt radio səsləndi. Uşaqlar mahnı oxuyurdular:

*Bütün insanlar üçün
Yer kürəsi vətəndi...
Onun havası, suyu
Hamımıza yetəndi...*

*Ehtiyac yox davaya,
Döyüşə, qalmaqala!
İnsan gerek həmişə
Öz cə evində qala.*

*İnsan olduğu üçün
Gerek insan sevinə,
Heç zaman göz dikməyə,
Özgəsinin evinə.*

*İnsan bir iş görməmiş
Gerek yaxşı düşünə.
Mənəm-mənəm söyləib,
O, döyməyə döşünə.*

*Silahları yandırıb,
Şükür edə Tanrıya,
Heç zaman qarışmaya
Yaradanın işinə...*

Elə bu vaxt bahar yelləri əsdi... Ağac arxayın-arxayın yırğalandı. Sağsağan yuvasını tamamlamağa tələsdi... Çayların şırıltısı, quşların pırıltısı eşidildi... Çiçəklər açıldı, kəpənəklər, arılar uçuşdu...

Bitdi, narahatçılıq bitdi... İnsanları bir-birinə mehriban gören koronavirus öz qoşununu çəkib dünyadan ilim-ilim itdi...